

trykkelig affattet saaledes, at det af Cirkulæret selv fremgik, at der her ikke var Tale om Pligt for Menighedsraadene, idet det siges, at man maa anse det for ønskeligt, at Regulativet for Kirkernes fremtidige Bestyrelse kommer til at indeholde disse Regler, og at det efter Ministeriets Mening rettest bør ordnes saaledes, at Bestyrelsen kommer til at bestaa af Sognepræsten som Formand og to Menighedsraadsmedlemmer, valgte af hele Menighedsraadet.

Det ærede Medlem omtalte, at der ved forskellige Lejligheder var fremkommet Indsigelser fra Menighedsraadene mod at modtage Kirkerne, mod at være Bestyrelse for disse efterhaanden fremkomne selvejende Kirker. Det er nu kun i to Tilfælde, at saadan Indsigelse er kommen. Det første — Ørum Menighedsraad — bestemte sig imidlertid hurtigt om og gik ind paa at overtage Kirkens Bestyrelse i Overensstemmelse med de af Ministeriet i det nævnte Cirkulære fastsatte Regler. Det andet, og det Menighedsraad, som det ærede Medlem sikkert sigtede til, er Marslev Menighedsraad paa Fyn. Der var man misfornøjet med den af Afløsningskommissionen henlagte Sum til Kirkens fremtidige Brug og Vedligeholdelse og vægrede sig derfor ved at modtage Kirken, altsaa ved at møde ved Afleveringsforretningen, og saa af sin Midte vælge den fremtidige Bestyrelse. I Anledning deraf har Ministeriet ladet Menighedsraadet vide ved Skrivelse af 28. September d. A., at ifølge Tiendeloven har Afløsningskommissionen den endelige Afgørelse af, hvor stor en Kapital der skal henlægges til Kirken for at frigøre dens tidligere Ejer for hans fremtidige Forpligtelser overfor Kirken. Kommissionen har nemlig Afgørelsen heraf, og naar denne Sum er fastsat af Kommissionen, saa er Kirken ifølge Loven bleven selvejende, og saa har Menighedsraadets Indsigelse mod paa Menighedens Vegne at overtage Kirken i og for sig ingen Indflydelse herpaa. Følgen af, at det nævnte Menighedsraad nægter at modtage Kirken, nægter at være til Stede ved Afløsningsforretningen og derefter at danne Bestyrelse for Kirken, bliver derfor kun og kan kun blive, at Menighedsraadet afskærer sig fra Indflydelse paa Kirkens Bestyrelse som selvejende, saaledes at denne maa ordnes ad anden administrativ Vej og paa anden Maade. I Henhold hertil har man overfor Marslev Kirke derfor maattet anmode Stiftsøvrigheden som Kirkens Forsvar om

at varetage dens Tary ved Afleveringsforretningen og eventuelt at gøre Indstilling til Ministeriet om, hvilke Foranstaltninger der saa maa anses for nødvendige til Ordningen af Kirkens Bestyrelsesforhold. Der er intet andet at gøre. Selve det, at Menighedsraadet har vægret sig ved at være med til at modtage Kirken og danne Bestyrelse, kan ikke omstøde Kommissionens Fastsættelse af den til Vedligeholdelsen fornødne Kapital, kan ikke omstøde, at den hidtidige Kirkeejer fritages for fremtidige Forpligtelser, og at Kirken bliver selvejende. I dette Tilfælde var af Kommissionen, hvoraf to Medlemmer vælges af Stiftsøvrigheden — det var i dette Tilfælde en Arkitekt og en Provst —, og to vælges af Tiendeejeren, til Kirkens fremtidige Drift og Vedligeholdelse fastsat en Kapital af 13,175 Kr. foruden en mindre Kapital, som Kirken selv ejede. Menighedsraadet klagede herover og gjorde gældende, at dette var for lidt, og at Kirken ikke i Fremtiden vilde kunne vedligeholdes for denne Sum. Ministeriet anmodede da Biskoppen om at forelægge Menighedsraadet Udskrift af Forretningen og meddele Raadet, at da Skønnet over, hvad der skal henlægges til Kirken, ved Loven er henlagt under Kommissionen, vil det ikke være tilstrækkeligt, at Menighedsraadet kun udtaler, at det anser det ansatte Beløb for at være for lavt, men det maa paaapege bestemte Mangler, hvortil der ikke af Kommissionen er taget Hensyn, eller nærmere begrunde, hvorfor Raadet mener, at Kommissionen ved sin Ansættelse ikke har stillet Kirken saaledes, at dens Vedligeholdelse og Drift nu og i Fremtiden ere sikrede. Til dette svarede Menighedsraadet ved at nævne to bestemte Mangler, nemlig at der ikke var taget Hensyn til Kirkegaardens fremtidige Udvidelse, og at der ikke mentes at være tilstrækkelige Penge til Reparation af Kirkeuret. Ministeriet har derefter i Slutningen af Aaret anmodet Stiftsøvrigheden om at faa en bestemt Udtalelse fra Provstesynet om disse bestemte Mangler. Der holdtes saa Provstesyn, og dettes Erklæring af 18. December gaar ud paa, at den fastsatte Kapital maatte siges at være passende og fuldt ud tilstrækkelig.

Tilbage blev saa Reparationen af en gammel Altertavle, som for Tiden ikke er opstillet, men hvoraf det meste fandtes i Kirken. Det gik vi saa til Nationalmu-seet med og have derefter faaet et Tilbud fra den tidligere Kirkeejer om yderligere foruden den tidligere nævnte Sum til Kir-